

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi Syndyka masy upadłości Krak Gaz sp. z o.o.
o wznowienie postępowania w sprawie
z powództwa Sped Partner sp. z o.o.
przeciwko Krak Gaz sp. z o.o.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2011 r.,
zażalenia Syndyka masy upadłości Krak Gaz sp. z o.o. w Krakowie
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 26 października 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 października 2010 r. Sąd Apelacyjny wznowił postępowanie zakończone prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 15 września 2009 r., uzupełnionym postanowieniem z dnia 29 października 2009 r. po czym oddalił wniesioną skargę.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło po uchyleniu przez Sąd Najwyższy postanowieniem dnia 29 czerwca 2010 r. wcześniej wydanego przez Sąd Apelacyjny postanowienia o odrzuceniu skargi syndyka masy upadłości Krak Gaz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością o wznowienie postępowania, w którego uzasadnieniu Sąd Najwyższy zanegował wystąpienie przyczyn, które legły u podstaw odrzucenia skargi.

Sąd Apelacyjny odwołując się do stanowiska zajętego przez Sąd Najwyższy wznowił postępowanie na podstawie przewidzianej w art. 401 pkt 2 k.p.c.

Pozbawienie pozwanego możliwości działania w procesie, którego dotyczy skarga o wznowienie, nastąpiło z chwilą ogłoszenia jego upadłości, a naruszenie przepisów polegało na przeprowadzeniu postępowania zażaleniowego i wydaniu orzeczenia przez Sąd Apelacyjny, mimo że do postępowania po stronie pozwanej nie wstąpił syndyk masy upadłości. Z uwagi na to, że podstawa wznowienia dotyczyła postępowania zażaleniowego wywołanego odrzuceniem sprzeciwu pozwanego (upadłego) od nakazu zapłaty – Sąd orzekający poddał ocenie zasadność tego zażalenia, a w szczególności zbadał prawidłowość oddalenia przez Sąd Okręgowy wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu. Przyczyną odrzucenia tego środka zaskarżenia był bowiem niewątpliwy fakt jego spóźnionego wniesienia, przy czym okoliczności, którymi pozwany we wniosku o przywrócenie terminu usprawiedliwiał uchybienie terminu (zaniedbanie przez pracownika przyjmującego korespondencję w starej siedzibie spółki odnotowania daty nadejścia odpisu nakazu zapłaty i przekazanie do nowej siedziby bez tej informacji) zostały uznane za niespełniające wymagań art. 168 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego i wyjaśnił, że niedopatrzenie pracownika pozwanego, zajmującego się odbiorem

i przekazywaniem do nowej siedziby przesylek, obciąża pozwanego i nie pozwala na przyjęcie, że niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn niezawinionych przez tę stronę. W konsekwencji Sąd Apelacyjny uznał, że wydane w sprawie orzeczenie było merytorycznie uzasadnione i oddalił skargę pozwanego, wskazując jako podstawę rozstrzygnięcia art. 412 § 1 i 2 k.p.c.

Pozwany wniósł zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie zarzucając mu naruszenie art. 174 § 3 k.p.c. poprzez uniemożliwienie syndykowi wstąpienia do postępowania wskutek błędnego przyjęcia, że syndyk do niego wstąpił. We wnioskach domagał się uchylenia tego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenia kosztów postępowania według norm przesądzonych prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego opiera się na przekonaniu, że jego wstąpienie do wznowionego postępowania wymagało podjęcia przez Sąd Apelacyjny czynności przewidzianych w art. 174 § 3 k.p.c., ponieważ zgłoszenie przez niego skargi o wznowienie postępowania nie wywołało skutku w postaci wstąpienia do postępowania, o którego wznowienie zabiegał. Takie rozumowanie jest błędne. Czynności określone w art. 174 § 3 k.p.c. mają na celu umożliwienie syndykowi podjęcia decyzji dotyczącej potrzeby jego udziału w konkretnej sprawie, a jednocześnie wyjaśnienie okoliczności istotnych dla dalszego biegu postępowania. Są one zbędne, jeżeli syndyk sam zgłosi swoje wstąpienie do sprawy, przy czym wstąpienie nie wymaga dokonania sformalizowanego aktu. Może nastąpić także przez podjęcie przez syndyka działań procesowych. Jeśli sprawa została prawomocnie zakończona – czynność tego rodzaju stanowi złożenie wniosku o wznowienie postępowania. Celem wznowienia jest rozpoznanie sprawy na nowo w granicach wznowienia (art. 412 § 1 k.p.c.), na co wyraźnie wskazuje obowiązek zamieszczenia już w skardze wniosku o uchylenie lub zmianę zaskarżonego orzeczenia (art. 409 k.p.c.). W tym też kierunku zmierzały żądania skarżącego, który domagał się podjęcia konkretnych rozstrzygnięć w prawomocnie zakończonej sprawie. Skarżący nie ma więc racji traktując sprawę o wznowienie i sprawę wznowioną jako odrębne, samodzielne postępowania, gdy tymczasem postępowanie w przedmiocie dopuszczalności skargi oraz postępowanie, które ma

na celu ponowne rozpoznanie sprawy to dwie fazy tego samego postępowania wywołanego skargą.

Reasumując Sąd Apelacyjny słusznie uznał, że od chwili zgłoszenia przez syndyka skargi o wznowienie, z jego udziałem toczy się postępowanie w niniejszej sprawie rozumianej jako całość. Jeżeli syndyk zamierzał złożyć w toku postępowania określone oświadczenia procesowe, w tym cofnąć zażalenie – nie było po temu przeszkód. To, że zwlekał z ich podjęciem kierując się własną interpretacją art. 174 § 3 k.p.c., nie może uzasadniać krytycznej oceny stanowiska Sądu Apelacyjnego, zwłaszcza, że cofnięcie zażalenia spowodowałoby jedynie umorzenie postępowania wywołanego tym zażaleniem i w żaden sposób nie wpłynęłoby na prawomocność nakazu zapłaty w niniejszej sprawie, a w konsekwencji na sytuację prawną stron.

Z przytoczonych względów zażalenie należało oddalić na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.